

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عِلَّاتُ الرِّضَا
مَنَاجِبُ حَوَاحِشِ

سرشناسه: انصاری، عبدالله بن محمد، ۳۹۶ - ۴۸۱ هـ.ق.
عنوان و نام پدید آور: مناجات نامه و الهی نامه خواجه عبدالله انصاری، ترکیب خوشنویسی:

نقیسه السادات سیدی

مشخصات نشر: قم، گوهر ماندگار، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۱۶۰ ص.

ISBN: ۹۷۸-۶۰۰-۷۸۰۵-۴۴-۲

شابک: ۱۷۰۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

موضوع: مناجات

موضوع: شعر فارسی - قرن ۵ ق.

شناسه افزوده: جینور لنگرودی - نصیر، ۱۳۵۷، ویراستار

رده بندی کنگره: ۸۱۳۸۸ م ۸ الف ۲۷۱/۸ BP

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۸

شماره کتابشناسی ملی: ۱۶۸۲۵۰۳

انتشارات
گوهر ماندگار

مناجات نامه و الهی نامه خواجه عبدالله انصاری

ناشر: گوهر ماندگار

ترکیب و خوشنویسی: نقیسه السادات سیدی

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۱۷۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۸۰۵-۴۴-۲

نوبت و تاریخ چاپ: اول / ۱۳۹۶

چاپخانه: بهمنی

قم: نشر گوهر ماندگار

۰۹۱۲۵۵۳۹۰۳۶

سخن‌نابش

ابو اِسماعیل، عبدالله ابن ابی منصور انصاری، معروف به پیر هرات، از علمای نام‌آورد
شرعیّت و پیران و ربّروی با حقیقت و طریقت است که باشش واسطه به ابویوب
انصاری می‌رسد، ابویوب انصاری، از صحابه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله است
که صاحب رُحل رسول الله صلی الله علیه و آله بوده و زمانی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله از مکه به
مدینه هجرت فرمود همه استادان و شاگردان به خانه آنها وارد شود، اما حضرت فرمودند: «هر جا
شتر فرو آید، من آنجا دوایم». شتر حضرت بر در خانه ابویوب نشست و حضرت به خانه
ابویوب درآمد.

خواجه نامش عبدالله و کنیه اش اسماعیل و لقب به شیخ الاسلام به سال ۳۹۸ در غروب
آفتاب روز جمعه، دوم شعبان، در قریه قنندریا که نندریا از توابع طوس در زمان خلافت
القادر بالله عباسی دیده به جهان گشود و در سال ۴۸۱ هجری پس از ۸۴ سال زندگی پر برکت
دیده از جهان فرو بست و آرامگاهش در بقعه کازرگاه هرات که اکنون معروف به
«بزرگاه» است قرار دارد و زیارتگاه مشتاقان و ارادتمندان اومی باشد.
این پیر روشن ضمیر، دارای حافظه‌ای بس خارق العاده بوده و آن طور که خودش

گفته: (هرچه از قلم من بگذرد، آن را حفظ می‌کنم). در «فوائد الرضویة» از ایشان نقل شده است که: «خواجہ علیہ الرحمۃ گفت: سیصد ہزار حدیث و ہزار ہزار سند حفظ کردہ ام».

خواجہ عبد اللہ انصاری کہ مقامی شایستہ در عرفان اردو نام پر آوازہ اش در اقطاع زمین و زمان بچیدہ، عارفی وارستہ و ساکلی است آراستہ و صاحب کرامات فراوان. در علم و دانش قدرت بیان و کلمات شیرین و عبارات زیبا و نمکین، مطالبی خلق کردہ کہ مونس در دمندان و انیس و جلس و ہمیشین شیفۃ دلان و گوشہ نشینان است. کلامش دلنشین و سخنانش آتشین؛ زیرا آنچه از دل برخاستہ، در دل ہانشتہ و راہی بس عمیق بہ وجود آوردہ کہ با ادای آن سوز ہا بر می خیزد و ہر شنوندہ را با آتشی خالصانہ کرم و سوزندہ و پُر احساس می کند و سرتاپای وجودش را مسخر می نماید.

سخنانش اگرچہ اکثر اُبہ صورت نثر سجع و مقفی است ولی سادہ، روان و شیواست و از این رو مطلوب دل ہا و مورد پسند سوختہ دلان، بود از دکان و حق طلبان است. گفتارش، صفا بخش مغل در دمندان و آثارش، آرام بخش روح و جان است. آثار این پیر بزرگوار و این مرشد صاحب کرامات، خواجہ عبد اللہ انصاری، بہ کرات چاپ و در دسترس علاقمندان قرار گرفتہ است.

خواجه در تقوی، عبادت، ریاضت و حفظ حقوق دیگران، در عصر خود بی مثال بی نظیر بود، به آنچه می گفت عمل می نمود. عارف و خداشناس بود، ارادتمندانش، باین فضایل ملکوتی و انسانی و عرفانی او چون پروانه به دور شمع وجودش می گشتند و از محضرش کسب فیض می نمودند.

خواجه عبد الله فرزند محمد و از اعیان (مُت: به فتح م و تشدید تاء، نام پسر ایوب می باشد) انصاری است که در زمان خلافت عثمان به اتفاق خُف ابن قیس به خراسان رفت و در هرات زندگی نمود. وی حتی لحظه ای از عمر کرانه خود را به بطالت و بیودگی تلف نکرد تا جایی که از طلوع سپیده دم تا پاسی از نیمه شب، وقت خود را به قرائت آیات کلام الله مجید و تأمل در آن سپری می کرد و یادکنار عالمان به موعظه ها و گفته های آنان گوش فرامی داد. وی از او ان کودکی و ارای استعدادی قوی ذهنی پویا بود تا ده سالگی تحت راهنمایی پدر خود به فراگیری تعلیمات متداول علوم دینی پرداخت. خواجه عبد الله انصاری در اثر ذکاوت و استعداد خود در کمترین زمان بسیاری از علوم دینی و ادبی را فرا گرفت و مطالعات بی ائمتی داشت و همین بود که وی به نام یک عالم و عارف آگاه شهرت یافت و علاقمندان بسیاری از گوشه و کنار به دورش گرد آمدند و از محضرش کسب فیض و استفاده معنوی می نمودند.